

TÁHNĚTE, ODKUD JSITE PŘIŠLI

Na nedávném červencovém zasedání Rady vzájemné hospodářské pomoci / Ten název! Mělo by se to přejmenovat na Radu sovětského hospodářského vykořisťování / v Praze přijel sovětský premiér s manželkou, jak to činí i jeho představený. Vyrovnal se Gorbačovovi i v jeho trapných projevech o roce 1968, které před časem v Praze pronesl. Tvář se jako b. nevěděl, o č vlastně jde, odpovídal Ryžkov na otázku, zda SSSR "přehodnotí události roku 1968 v Československu", že se nic měnit nebude. "KSC zhodnotila události roku 1968, toto hodnocení je objektivní a vedení SSSR s ním souhlasí". Sověti tedy podle Ryžkova schvalují i nadále Brežněvův vojenský vpád i jeho doktrinu, podle níž má právo i povinnost zasahovat do vnitřní politiky "bratrských" zotročených zemí. Pěkná objektivnost Brežněvových dosazených loutek! Proč by měli odsuzovat sami sebe?

A dále: "Pobyt / ! / Sovětské armády v Československu nelze vytrhovat z evropského kontextu. Proč mluvíte jen o této zemi?" Proč, pane Ryžkove, "milý Nikolaji Ivanoviči", jak ho oslovil při slavnostní večeři Strougal?

Protože jste k nám vpadli jako noční lupiči, pokouřili jste naši zem, zkrvavili ji našimi obětmi a roztahujete se tu již dvacet let jako ve své kolonii. Věru, když takové nesmysly pronáší sovětský předseda vlády, co si myslíte o "novém myšlení" sovětské vládnoucí elity?

Táhněte, odkud jste přišli. V Československu nemáte co dělat.

PĚTR SEVER

NEPRAVDY KMEŇE

Literární týdeník Kmen vyloupnuvší se z lůna svého původního vydavatele - komunistické strany hodlá se české veřejnosti představovat jako kritická tribuna, která nechce slepě fungovat podle pokynů ideologické vrchnosti. Trvalo téměř dvacet let, než se tento literární časopis povolil, když hned na počátku své konsolidační éry husákovské vedení dalo zastavit všechny tehdejší demokratické časopisy - Listy, Reportér, Zítřek, Student, UK a další. Obavy moci ze slov kritiky a samostatného myšlení tak příznačně pro ono období totální nenasvobody ovšem nezmizely. Jen z taktických důvodů, jež si vyžaduje kamufláž tzv. přestavby, omezují se některé zábrany a omezení, které příliš tahaly za vlasy.

Je ještě čas, aby se hodnotil přínos časopisu Kmen, protože vychází teprve půl roku. Jeho redakci tvoří odchovanci konsolidačního údobí v čele s Karlem Sýsem, který stejně jako Peterka, Pelc, Černík, Čejka a jiní začínali budovat svou kariéru v prvních letech po roce 1969 jako spolupracovníci tehdejšího poledníkovsko - himlovského Socialistického svazu mládeže. Také v redakční radě Kmene sedí zasloužilí strážci linie - všudepřítomný Jiří Hájek neblaze zapsaný svou aktivitou po roce 1969, O. Chaloupka, M. Černík, J. Moravcová a další. Co lze od tohoto ansámblu očekávat?

Všimněme si stati z 22. čísla, která je pro dosavadní atmosféru Kmene typická. Petr Bílek, zástupce šéfredaktora, tu otiskl článek "Spojité nádoby", v němž jaksi ovažně a notně šroubovaně "bije" do komercializace kultury, jež hrozí v tendencích přestavby založené na strohých faktech rozpočtů, vydávaných prostředků, zisků a ztrát. Navazuje na Deklaraci práv kultury vydanou francouzskými umělci v roce 1987 a vyjadřující kritiku, aby "národ neproměnil svou kulturu ve zboží". Hned v úvodu však Bílek cituje L. Aragona, kterého však nejmenuje a vypouští do světa tuto nepravdu: "Před nacisty dvěma desetiletími nás jeden z bývalých druhů André Bretona označil za Biafru ducha. Ačkoliv by tomu jeho politická příslušnost nenasvědčovala, zapomněl, že kultura je fenoménem internacionální. Ani tenkrát nemohl být soudný francouzský básník přesvědčen, že humanitas končí na březích Dunaje a za ním že se do nedohledna rozprostírá barbaritas..."

Bílek zatemňuje podstatu Aragonova vystoupení z roku 1970. Zopakujme si, co tehdy po prvních čistkách, vyhazovech, likvidacích, perzekucích a nucené emigraci Čechů a Slováků Aragon napsal. Označil řádění konsolidátorů za evropskou "Biafru ducha", v níž jde i o existenci národní kultury, když hovoří držitelé moci dosazení Brežněvem a za jeho pochvalného souhlasu vyhlašují základní projevy demokratické tvorby, potlačují lidská a občanská práva, ničí společenský vývoj a nastolují režim nenasvobody.

Bílek by měl vědět, že "politická příslušnost" Aragona nemohla nijak omezovat jeho názory. Vždyť právě komunistická strana Francie, jejíž byl členem, odsoudila jednoznačně vpád do Československa. Tehdejší generální tajemník Waldeck Rochet navštívil nedlouho před vojenským obsezením Československa Moskvu, kde ho Brežněv přemlouval, aby se vedení KSČ připojilo k prohlášení sovětů i jejich satelitů a schválilo okupaci. Rochet však odmítl.

P O K U Š, č. 62 / 1988

Jak jinak nazvat tyto bílkovštiny než jako snahu omývat současný režim duchovního útlaku, jehož je konečně i skupina Kmene integrální součástí? Občas jim držitelé dovolí nějakou klukovinu, ale o to pevněji musí za to držet základní linii, jak dokazuje i Bílkova stat nazvaná Spojité nádoby. Výstižný název i pro vlastní funkci Kmene. KSČ a Kmen jsou jen "spojité nádoby".

SEVERUS

KOMU SLOUŽÍ HLAS REVOLUCE?

S časopisem Svazu protifašistických bojovníků Hlasem revoluce jsou spjaty boje za rehabilitace oběje ze šedesátých let. Časopis byl tehdy za to napadán sekretariátem ústředního výboru KSČ, cenzurou vnitra i Rudým právem. Zdá se, že na tuto tradici současné redakce zcela zapoměla a zapojila se od roku 1969 zprvu do konzolidačního tažení a nyní i do různých nečistých režimových kampaní. 16. července otiskl tento týdeník útok proti Erichovi Kulkoví, osvětimskému vězni, spoluautorovi knihy Továrna na smrt a významnému historikovi. Jak známo, žaluje Kulka v Praze vydavatelství Melantrich za to, že vydalo spisek Josefa Šebesty V zemi zaslíbené?, kde uráží Izrael a prezentuje lež o E. Kulkoví! Prý byl "agentem gestapa". Takové obvinění používala stalinská soudní mašinérie i její československá odnož v padesátých letech.

Hlas revoluce uvádí jako argument podporující útok proti Kulkoví tvrzení stejného charakteru, které otiskl v roce 1972 časopis KSČ Tribuna. A nedávno prý totéž tvrdí ve slovenské Pravdě J. Lörincz.

Místo aby vyčkal rozhodnutí soudu - ten projednávání žaloby E. Kulky proti Melantrichu odložil -, uráží antifašistu Kulku způsobem, který lze přirovnat jen s někdejší Arijským bojem. Do pěkné společnosti se Hlas revoluce vmanévroval!

IGNOTUS

S T R Á Ž C I

Druhým myjí hlavu s chutí
bdělí strážci revoluce.
Nic je ale nepřinutí
umýt vlastní špinavé ruce.

IGNOTUS

Š E L S K Á L A D O D Ě C H O D U

Šel Skála do důchodu,
už příliš dlouho kalil vodu.
Teď po něm zůstala
bromádka prachu zvětralá.
Toť osud, který náleží
každému služebníku lži.

IGNOTUS